

RIK RENCKENS

Hemelhoop

Onderwijs is zo vaak een schietschijf.
Het is een strijdpunt dat iedereen nauw aan het hart ligt.
Jan en alleman wil er zijn zeg over doen,
van kwaliteit, over gelijke kansen, tot ambitie.
Het meest positieve is nog:
er wordt hard gewerkt in het onderwijs,
zo bleek uit het tijdsbestedingsonderzoek.
Maar daarnaast blijkt ook dat onderwijspersoneel
vaak geveld wordt
door depressie, stress of burn-out.

Met ons onderwijs zitten we nog niet in de hemel.
Toch willen we er met liefde en met vreugde werken.
Hebben wij daarom niet gekozen voor die job?
Kleuters en leerlingen mogen opvoeden,
hen leren leven en samenleven,
hen vaardiger maken in communicatie,
met hen genieten van natuur en cultuur,
het is de zin van je werk in het onderwijs.

Voel je die hemel soms even?
Als je van die moeilijke leerling te horen krijgt:
"Dank je omdat je streng bent geweest voor mij."
Of als een leerling op het einde van de schooldag zegt:
"Vandaag was het fijn in onze klas."
Of als een kleuter je komt zeggen:
"Ik wil later juf worden."

De hemel in het onderwijs komt niet vanzelf.
Het vraagt heel veel,
niet alleen beleidsmatig, organisatorisch, financieel,
maar evenzeer qua inzet en bezieling.
Goede leerkracht zijn is meer dan een job:
het is elke dag een uitdaging en een opgave.

"Wat sta je naar de hemel te staren?",
vroegen twee mannen in het hemelvaartverhaal
aan de apostelen.
Van een hemel mag je wel dromen,
maar je daarop niet blind staren
of verbitteren als je hem nog niet ziet.
De hemel in het onderwijs valt niet uit de lucht,
maar wordt verkregen door sterke harten en zielen.